

Sygn. akt I C 233/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 30 października 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Monika Biała

Protokolant: Agnieszka Komar

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2013 roku sprawy

z powództwa I. C.

przeciwko D. R. L.

- o zwolnienie od egzekucji

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 617 zł tytułem zwrotów kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 23.02.2013r. I. C. wniosła o zwolnienie od egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków G. M. pod sygn. akt KM 4394/12 należących do niej rzeczy ruchomych: dwóch łóżek kosmetycznych, urządzenia wielofunkcyjnego do kosmetyki (...), łóżka do opalania E. profi, łóżka do opalania E..

Jako pozwanych wskazano D. L. i R. L..

Powódka wniosła również o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniosła, że zajęte rzeczy nie należą do dłużnika R. C., chociaż w chwili zajęcia (13.12.2012r.) znajdowały się w miejscu prowadzenia przez niego działalności gospodarczej. Powódka podała, że nie uczestniczyła w czynnościach zajęcia i że pracownik dłużnika zgłosił Komornikowi, że przedmiotowe rzeczy nie są własnością R. C.. Powódka zarzucała, że nabyła prawo własności rzeczy na podstawie dwóch umów przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 14.10.2011r. i 16.07.2012r.

I. C. wniosła o zwolnienie rzeczy spod zajęcia, w związku z czym Komornik w dniu 07.02.2013r. wydał postanowienie o odmowie zwolnienia ruchomości spod zajęcia.

Na rozprawie w dniu 01.07.2013r. pełnomocnik pozwanych wniósł o oddalenie powództwa.

Powódka oświadczyła, że R. C. pożyczył pieniądze od swojej żony, z którą od ok. 10 lat ma rozdzielność majątkową; gdyby mąż nie oddał jej pożyczki, łóżka znalazłyby się w jej posiadaniu; dłużnik do dzisiaj nie oddał pożyczonych pieniędzy. Powódka oświadczyła również, że była obecna w gabinecie kosmetycznym, gdy przyszedł Komornik, jednak po chwili wyszła, aby zająć się pozostawionym w domu dzieckiem; o zajęciu dowiedziała się po jakimś czasie.

Na rozprawie 16.10.2013r. pełnomocnik pozwanych wskazał, że umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie została sporządzona fikcyjnie na potrzeby przewlekania egzekucji. Pełnomocnik pozwanych wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. C. i R. C. sporządzili dokument zatytułowany „Umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie”.

W dokumencie tym wskazano, że umowa została zawarta w dniu 14.10.2011r. we W. pomiędzy I. C. (Pożyczkodawcą) oraz R. C. (Pożyczkobiorcą) i że na jej podstawie celem zabezpieczenia umowy pożyczki kwoty 30.000 zł z dnia 17.03.2010r. Pożyczkobiorca przenosi na rzecz Pożyczkodawcy prawo własności następujących rzeczy ruchomych: białego solarium łóżka do opalania (...) 43/4, urządzenia kosmetycznego kombajn (...) B., białego fotela kosmetycznego A210, taboretu kosmetycznego (...), myjki ultradźwiękowej oraz stolika kosmetycznego (...), o łącznej wartości wynoszącej 8.000 zł. W dokumencie wskazano, że Pożyczkodawca zobowiązał się do przeniesienia z powrotem prawa własności wskazanych rzeczy na Pożyczkobiorcę po dokonaniu całkowitej spłaty pożyczki.

I. C. i R. C. sporządzili dokument zatytułowany „Umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie”.

W dokumencie tym wskazano, że umowa została zawarta w dniu 16.07.2012r. we W. pomiędzy I. C. (Pożyczkodawcą) oraz R. C. (Pożyczkobiorcą) i że na jej podstawie celem zabezpieczenia umowy pożyczki kwoty 30.000 zł z dnia 17.03.2010r. Pożyczkobiorca przenosi na rzecz Pożyczkodawcy prawo własności niebieskiego solarium łóżka do opalania (...) 500 o wartości wynoszącej 1.100 zł. W dokumencie wskazano, że Pożyczkodawca zobowiązał się do przeniesienia z powrotem prawa własności wskazanej rzeczy na Pożyczkobiorcę po dokonaniu całkowitej spłaty pożyczki.

(dowód: umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie z 14.10.2011r.- k. 3- 4,

umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie z 16.07.2012r.- k. 5- 6)

W dniu 11.04.2012r. D. L. i R. L. wnieśli o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi R. C. na podstawie tytułu wykonawczego stanowiącego wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28.09.2012r., I ACa 792/11. Wierzyciele wnieśli o skierowanie egzekucji m. in. do ruchomości dłużnika znajdujących się w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą (...) R. C. we W. przy ul. (...) oraz w miejscu zamieszkania dłużnika.

W dniu 13.12.2012r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków G. M. w sprawie prowadzonej z wniosku wierzycieli pod sygn. akt KM 4394/12 zajęła następujące ruchomości znajdujące się w gabinecie kosmetycznym położonym we W. przy ul. (...): dwa łóżka kosmetyczne, urządzenie wielofunkcyjne do kosmetyki (...), łóżko do opalania E. profi, łóżko do opalania E., o łącznej wartości 4.700 zł.

Czynności dokonano w obecności m. in. żony dłużnika, która w trakcie dokonywania zajęcia oddaliła się z miejsca czynności, oraz powołanego świadka (pracownika gabinetu kosmetycznego) M. F., która oświadczyła, że łóżko kosmetyczne zostało zakupione za jej środki pieniężne.

Zajęte ruchomości pozostawiono we władaniu dłużnika.

Wskazane ruchomości zostały wymienione w dokumentach zatytułowanych „Umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie”.

W piśmie z dnia 29.01.2013r., które wpłynęło do Kancelarii (...) w dniu 30.01.2013r., I. C. wniosła o zwolnienie zajętych rzeczy. W załączeniu przedłożyła dokumenty zatytułowane: „Umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie” oraz umowę majątkową małżeńską, zgodnie z którą od dnia 04.08.2005r. pomiędzy małżonkami I. C. i R. C. istnieje ustrój rozdzielności majątkowej.

Postanowieniem z dnia 07.02.2013r. Komornik odmówił zwolnienia wskazanych ruchomości spod zajęcia. W uzasadnieniu wskazał, że powódka w trakcie dokonywania zajęcia oddaliła się z miejsca czynności; wniosek o wyłączenie spod zajęcia wpłynął do Kancelarii w dniu 30.01.2013r., a zatem po upływie terminu do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętych przedmiotów.

(dowód: dokumenty znajdujące się w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków G. M. KM 4394/12,

zeznania świadka M. F.- k. 29- 30)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie bezsporne było, iż Komornik w dniu 13.12.2012r. w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez dłużnika dokonał zajęcia następujących ruchomości: dwóch łóżek kosmetycznych, urządzenia wielofunkcyjnego do kosmetyki (...), łóżka do opalania E. profi, łóżka do opalania E.. Sporne było, czy zajęte rzeczy stanowiły własność dłużnika oraz kiedy powódka dowiedziała się o przedmiotowym zajęciu.

Zgodnie z art. 841 § 1 i 3 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

W myśl art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

Sąd uznał, że powództwo zostało wytoczone po upływie miesięcznego terminu. Termin na wniesienie pozwu o zwolnienie od egzekucji wynosi 1 miesiąc od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa.

Powódka przebywała w gabinecie kosmetycznym w chwili rozpoczęcia czynności przez Komornika. Nie jest prawdopodobne w świetle życiowego doświadczenia, aby I. C. nie wykazała zainteresowania wynikami działań Komornika. Powódka nie wykazała w żaden sposób, że z jakichś wyjątkowych przyczyn o dokonanym zajęciu dowiedziała się dopiero w późniejszym terminie; I. C. nie wskazała nawet w przybliżeniu daty, w której rzekomo uzyskała tę informację.

Sąd uznał więc, że powódka o zajęciu rzeczy dowiedziała się w dniu 13.12.2012r. Biorąc pod uwagę datę wniesienia pozwu (23.02.2013r.), nie sposób uznać, że powódka zachowała termin do wytoczenia powództwa.

Ponadto Sąd uznał, że powódka w rzeczywistości nie zawarła z dłużnikiem umów przewłaszczenia na zabezpieczenie. W ocenie Sądu przedłożone przez powódkę na tę okoliczność dokumenty zostały sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania i nie zawierają rzeczywistych oświadczeń woli złożonych przez powódkę i dłużnika.

Sąd zwraca uwagę, że powódka nie wykazała, iż faktycznie udzieliła dłużnikowi pożyczki w kwocie 30.000 zł; powódka nie przedłożyła odpisu tej umowy. Gdyby okoliczność taka miała miejsce naprawdę, powódka reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika przedłożyłaby zapewne do akt egzemplarz umowy, potwierdzenie zgłoszenia umowy pożyczki do Urzędu Skarbowego.

Ponadto nie jest prawdopodobne w świetle życiowego doświadczenia, by pożyczka udzielona w dniu 17.03.2010r. zabezpieczona została dopiero w dniach 14.10.2011r. i 16.07.2012r., a zatem po upływie, odpowiednio, prawie dziewiętnastu i prawie dwudziestu ośmiu miesięcy. Należało zatem uznać, iż powódka zawarła z dłużnikiem pozorne

umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, które nie mogły wywrzeć żadnych skutków prawnych, w szczególności nie mogły spowodować przejścia prawa własności spornych rzeczy na powódkę.

Sąd nie dał wiary świadkowi M. F. w zakresie jej twierdzeń odnośnie tego, czyją własnością były zajęte przedmioty. Zeznania nie były spójne; świadek wprawdzie wskazywała, że rzeczy nieformalnie należą do powoda (co sugerowałoby, że I. C. jest tylko ich posiadaczem, a nie właścicielem), by po chwili stwierdzić, że przedmioty są powódki.

Ponadto, biorąc pod uwagę, iż rzeczy pozostawały w należącem do dłużnika gabinecie, nie sposób uznać, by znajdowały się one w posiadaniu powódki (należały do niej nieformalnie). Z. należy, że złożone przed Sądem zeznania tego świadka pozostawały w sprzeczności z oświadczeniem M. F. złożonym Komornikowi w chwili dokonywania zajęcia, jakoby łóżka kosmetyczne zostały zakupione za jej środki pieniężne. Sąd nie dał również wiary twierdzeniom świadka, iż powódka nie rozmawiała z Komornikiem i że protokół zajęcia został jej przekazany dopiero po kilku dniach; twierdzenia te brzmiały niewiarygodnie w świetle życiowego doświadczenia, zgodnie z którym żona wykazuje zainteresowanie czynnościami egzekucyjnymi skierowanymi wobec majątku jej męża, w szczególności gdy jest przy tych czynnościach obecna. W pozostałym zakresie twierdzenia świadka zasługiwały na wiarę jako spójne i logiczne oraz pozostające w zgodzie z przedłożonymi dokumentami oraz życiowym doświadczeniem.

Z powyższych przyczyn, powództwo należało oddalić.

Sąd orzekł o kosztach na podstawie art. 98 k.p.c., biorąc pod uwagę, że powództwo zostało w całości oddalone. Na poniesione przez stronę pozwaną koszty składała się opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika (600 zł), ustalone zgodnie z § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) – łącznie 617 zł.